

Eylül

– Nilüfer Sarp · 03 Eylül 2013

EYLÜL

Eylülde doğa başlar gizliden hazırlığa,
Sarıp solar otlar, boyun büker sarmaşık.
Dünya usulca döner metruk bir mezarlığa
Hicranı yaşar içten, yaşa boğulur aşık.

Bir hüzün yumağıdır, beni anlatır eylül
Ruhumda melankoli, kalpte hüsrana yaşarım.
Güz gülleri solarken feryat figanda bülbül
İnleyen yaprakların ağıdına şaşarım.

Eylülün romanları, şarkıları başkadır,
Yazılır şiirlerde özelemler mısra mısra.
Kimi koşar menzile, bazen de yol aşkadır
Kalemler tasvir eder eylülü yazar asra.

Eylül hazanın adı, yazınsa miadıdır .
Yalandan sevenlerin ah dolar kaşıkları .
Sorgun, yılgın yaşanan burukluğun adıdır.
Hüsrana esen yürekler, kahreder aşıkları.

Yazın son gözyaşları toprakta kavrulurken,
Neşe saçar yağmurdan sonraki gökkuşağı.
Üfleyen rüzgarlarda gazeller savrulurken,
Aşk nağmesi fısıldar gönlümün barışığı.

Gecesi başka güzel, sabahı özlem dolu.
Eylül sanki hayatın tılsımlı kavşağıdır
Ruh çelen efsunuyla Nil'in gizemli yolu
Ve beşinci mevsimin sönmeyen ışığıdır

NİLÜFER SARP_